

מ"ת 8027/07/20 - גל בוכבות נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

מ"ת 8027-07-20 מדינת ישראל נ' בוכבות ואח'
תיק חיצוני: 340296/2020

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מבקש	גל בוכבות
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

- לפני בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש לביטול צו עיכוב יציאה מן הארץ, לצורך נסיעתו של המבקש לחופשה ביוון יחד עם חברתו.
- כנגד המבקש תלוי ועומד צו עיכוב יציאה מן הארץ, שניתן ביום 30.7.20 בעמ"ת 54458-07-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרת ערר על החלטה מיום 14.7.20 של בית משפט השלום באילת (כב' הש' סגן הנשיא מוטי לוי).
- ב"כ המבקש** טען כי מדובר בבחור צעיר, כבן 23, אשר לא יצא את גבולות הארץ מזה כשלוש שנים, מאז הוצא צו עיכוב היציאה, ועמד בכל תנאי שחרורו. לטענתו, לא קיים חשש להמלטות המבקש, וניתן לאפשר למבקש לצאת את גבולות הארץ, תוך הבטחת התייצבותו להמשך משפטו באמצעות ערבויות מתאימות.
- המאשימה** התנגדה לבקשה והדגישה את החשש להימלטות מאימת הדין, לאור כך שהנאשם צפוי לרצות במסגרת התיק העיקרי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, לאחר שנדחתה התאמתו לביצוע מאסר בעבודות שירות.
- לאחר ששמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל, וזאת בכפוף לתנאים שיקבעו להבטחת התייצבותו של המבקש להמשך המשפט.**
- ראשית, יצוין כי הסמכות לדון בבקשה מוקנית לבית משפט השלום באילת, לאור כך שבקשה לעיון חוזר נדונה על ידי אותו בית המשפט שנתן את ההחלטה המקורית בבקשה ולא ע"י בית המשפט שלערעור שדן בערר שהוגש על החלטה זו (י. קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק ראשון מהדורת תשנ"ג - 1992, עמ' 228 סיפא)

7. שנית, הפסיקה קבעה שהמבחן המנחה לאיזון בין זכות נאשם לחופש תנועה לבין האינטרס הציבורי בקיום ההליך בעניינו הוא קיומה של אפשרות סבירה או חשש סביר כי יציאת הנאשם מהארץ תסכל את ההליך המשפטי נגדו. במסגרת בחינה זו ישקול בית המשפט, בין היתר, את נסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם וחומרתה, את חומרת העונש הצפוי לו, את השלב שבו נמצא ההליך הפלילי ונסיבות אישיות, לרבות מטרת הנסיעה (בש"פ 6834/19 רייבוך נ' מדינת ישראל [7.11.2019]; בש"פ 5474/14 מדינת ישראל נ' מאיר אוחנה [28.8.2014]).

8. בעניינו של המבקש נקודת האיזון השתנתה נוכח העובדה שלמבקש לא עומדת עוד חזקת החפות, לאחר שהורשע על פי הודאתו ביום 5.1.22 בעבירות של פציעה, לפי סעיף 374 ו-29 לחוק העונשין, והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186א לחוק העונשין.

9. ואכן, טרם נגזר דינו של הנאשם בתיק העיקרי ואני ער לטענת המאשימה לפיה המבקש צפוי לרצות עונש מאסר מאחורי סורג וברית, לאחר שנדחתה התאמתו לביצוע מאסר בעבודות שירות, אולם אין בכך ללמד בהכרח על חשש להימלטות מאימת הדין, ובהתחשב במכלול נסיבות העניין איני סבור כי קיים חשש בולט לאפשרות זו.

10. המדובר בבקשה ליציאה לחופשה קצרה וקצובה של המבקש ליוון יחד עם חברתו, והשתכנעתי כי אכן כוונותיו של המבקש כנות, אני סבור כי מרכז חייו של המבקש נמצא בישראל ואין בדעתו לצאת את הארץ על מנת להתחמק ממשפטו.

11. בנוסף, עיון בתיק מעלה, כי על אף שלמעשה כיום הסיבה העיקרית להתנגדותה של המשיבה ליציאתו של המבקש מן הארץ הינה חשש להימלטות מן הדין, בקשת המעצר המקורית של המשיבה לא התבססה כלל על עילה זו, אלא על עילת המסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים).

12. באשר לכך, איני סבור כי בעניינו קיימת מסוכנות מוגברת ביציאתו של המבקש מן הארץ. המסוכנות במקרה דנן עולה דווקא במקום המוכר למבקש ולא באיזור זר. ניתן ללמוד זאת בין היתר מכך שמלבד צו עיכוב היציאה, התנאים המגבילים הנוספים החלים על המבקש, הינם ההרחקה ממקום מגורי המשפחה היריבה ומשכונת שחמון בעיר אילת, זאת מכוח ההחלטה מיום 18.5.21 של כבי השופט אדלשטיין, במסגרתה שונו, בפעם האחרונה, תנאי השחרור של המבקש. נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן הינן כאלה, שהחשש לביצוען במקום זר הוא קטן ומכאן המסוכנות מחוץ לגבולות הארץ ממילא אינה גבוהה.

13. לפני סיום, מצאתי לציין כי לטעמי הפגיעה הגלומה במניעת הנסיעה מן המבקש היא מצומצמת שכן מדובר בחופשה זוגית, אולם בשים לב לכך שמדובר בנסיעה מוגדרת ומוגבלת בזמן ונוכח מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור כי ניתן להיענות לבקשה בכפוף לעמידתו של המבקש להפקדת ערבויות שיהא בהן כדי להבטיח חזרתו של המבקש ארצה.

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל, מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על שינוי תנאי השחרור כך שהמבקש יוכל לצאת מהארץ לחופשה ביוון בין התאריכים 17.5.23-25.5.23, וזאת בכפוף לתנאים הבאים:

א. חתימתם של שני ערבים על ערבות בסכום של 50,000 ₪ (כל אחד). ערבותם של הערבים תעמוד בתוקף עד שובו של המבקש ארצה.

ב. המבקש יפקיד ערבון כספי בסכום של 10,000 ₪ ויחתום על התחייבות עצמית בסך 50,000 ₪. העירבון יוחזר למבקש עם שובו ארצה.

ג. המצאת כרטיסי טיסה הלוך ושוב.

ד. יובהר למבקש ולערבים, כי עם שובו של המבקש ארצה, עליו להתייצב בבית המשפט ולהזדהות בפני המזכירות ורק לאחר מכן תושבנה הערבויות, וכי אם המבקש לא יחזור ארצה בתוך 30 יום מהיום שבו יצא מן הארץ, ניתן יהיה לעתור לחילוט הערבויות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.